

ת"פ 27025/01/15 - מדינת ישראל נגד קובלנקו סטניסלב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27025-01-15 מדינת ישראל נ' סטניסלב(עציר)
בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עומר סגל

המאשימה

נגד

קובלנקו סטניסלב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אורן שי

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם הואשם לפני בעבירות של יצוא, יבוא, מסחר או הספקה של סמים מסוכנים, לפי הוראות סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים), וכן החזקה או שימוש בסמים מסוכנים, שלא לצריכה עצמית, לפי הוראות סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. בעובדות כתב האישום (המתוקן) נטען כלהלן:

1. בתאריך 4.01.15, בשעה 14:40 לערך, בבית דין צבאי... ניסה הנאשם לספק לבן משפחתו, מיכאל קלימנקו, אשר היה עצור אותה העת והגיע לדין בעניינו (להלן: "מיכאל"), 30 טבליות של סם מסוכן מסוג אוכסיקודון, 14 טבליות של סם מסוכן מסוג בופרנורפין וכן 1.1448 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס (להלן: "הסמים"), בכך שהסליק את הסמים בפח המצוי בתא שירותים בבית הדין, בכוונה להעבירם לידי מיכאל, אשר אמור היה להיכנס לתא השירותים מיד לאחריו, זאת ללא רישיון או היתר מאת המנהל.

2. מעשיו של הנאשם לא הושלמו, שכן כניסתו של מיכאל לתא השירותים ובו הסמים נמנעה על ידי שוטרי הליווי הצבאי, אשר ביצעו בו חיפוש ומצאו את הסמים.

3. באותן נסיבות החזיק הנאשם, בתחתוניו, 17 טבליות של סם מסוכן מסוג

עמוד 1

בופרנורפין, שלא לצריכה עצמית, וזאת ללא רישיון או היתר מאת מנהל.

4. בהמשך לנסיבות המתוארות, בעודו מובל בניידת משטרתית (להלן: "הניידת"), גידף הנאשם את השוטרת, שיראל רובין, בכך שאמר לה "סוקה, נחוי, ביצים שלי בפה שלך, זונה", וכן השתולל בניידת, תוך שהוא מכה בחלונות הניידת ובוטע בה.

5. הנאשם לא חדל ממעשיו וכאשר הגיע לתחנת משטרת מרחב יפתח (להלן: "התחנה"), הפריע לשוטר שי קפלן (להלן: "השוטר קפלן") במילוי תפקידו, בכך שסירב לצאת מן הניידת, נצמד עם ראשו לראשו של השוטר קפלן וכן ניסה להלום בו באמצעות ראשו.

6. בהמשך, בתחנה, עת ביקש השוטר דימה סרגייב (להלן: "השוטר סרגייב") לקחת את הנאשם לביצוע פעולות חקירה, הפריע לו הנאשם במילוי תפקידו, בכך שסירב לקום ממקומו, הניף ידיו לעברו וכן השתולל. הנאשם לא חדל ממעשיו, ואף לאחר שהובל לשם צילומו, סירב לעמוד על רגליו, הוריד ראשו וכן עצם את עיניו, ובכך מנע מן השוטר סרגייב לבצע את הצילום האמור.

3. לרקע עובדות נטענות אלה הואשם הנאשם בעבירות הנ"ל. תשובתו של הנאשם לאישום נשמעה במוקד. הנאשם הודה בנוכחות במקום ובזמן הנטענים, אך כפר בניסיון לספק למיכאל את הסמים שנמצאו בתא השירותים בבית הדין. הנאשם הודה בעובדה 3, אך הוסיף וטען כי החזיק בסמים המצוינים בעובדה זו לשימושו העצמי בלבד. הנאשם לא כפר בהיבטים הטכניים של הראיות, דהיינו: בשרשרת הסם, בסוג הסם ובכמויות שנתפסו (בהתאם לחוות דעת מז"פ). לבסוף, באשר לעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו טען הנאשם כי הוא היה מצוי באותה העת תחת השפעתם של סמים ועל כן נמנע ממנו מלציית לשוטרים, הן מהבחינה הפיזית והן מהבחינה הנפשית (ר' בפרוטוקול, עמ' 5).

4. המחלוקת העובדתית בין הצדדים הועמדה אפוא על חזית מצומצמת למדי. הלכה למעשה, היא עוסקת אך בשאלה אם ניתן לקשור ראייתית את הנאשם לסמים שנתפסו בתא השירותים, וכן בטענות הנאשם בעניין העבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

5. על מנת להבהיר את המסגרת העובדתית ראוי לציין עוד, כי נוכח נסיבות העניין מדובר במקרה בו היתה מעורבות הן של המשטרה הצבאית והן של משטרת ישראל (המשטרה האזרחית), ולפיכך העידו לפניי גם שוטרים צבאיים וגם שוטרים ממשטרת ישראל. המשטרה הצבאית אמנם אחראית על הסדר בבתי הדין הצבאיים, לרבות בליווי העצורים. יחד עם זאת, הנאשם לא היה חייל ועל כן, משנדרש טיפול משטרי בו, הוזעקו לבית הדין שוטרים מהמשטרה האזרחית.

ב. עיקר פרשת התביעה:

6. מטעם המאשימה העידו שבעה עדים. כמו כן הוגשו מספר מוצגים, חלקם בהסכמה נוכח תשובת הנאשם לאישום כאמור לעיל. מר עמוס שמואל, שוטר צבאי, מסר בעדותו הראשית (הודעתו במשטרה ת/1, שהוגשה חלף עדות זו), כלהלן:

אני חייל בשירות צבאי סדיר בתוך מלווה במשטרה הצבאית. באחד הליוויים ליוויתי את החייל מיכאל קלימנקו לבית הדין ביפו. אחרי שהוא ישב עם דוד שלו (הכוונה לנאשם - ש.א.) ואמא שלו והם דיברו בשפה הרוסית, הבחנתי כי דוד שלו הלך לשירותים ויצא ואחרי כמה דק' גם מיכאל ביקש לצאת לשירותים. לנו יש נוהל שמי שמבקש לשירותים קודם אנחנו מבצעים סריקה לפני ואז לוקחים אותו ואז בר (מר בר לזר - ש.א.) שהיה איתי אמר לי שזה נראה לו חשוד שהדוד ביקש לשירותים ומיכאל קלימנקו ממש אחריו. אז בר הלך לעשות סריקה ולא אמרנו למיכאל קלימנקו ובזמן שבר עשה בדיקה אמרנו למיכאל להיכנס לשירותים הנשים ולא הסכים וסירב. בסוף מיכאל נכנס לשירותים הנאשם ויצא אחרי כמה שניות, וכשהחזרנו אותו חזרה לדוד שלו בר יצא ואמר שהוא מצא משהו לא תקין נראה לו סמים ושהוא רצה שאני יבוא לראות ואחרי שראינו עטפנו את זה בנייר טואלט...

ש: כמה זמן דוד של מיכאל היה בשירותים?

ת: בערך דקה או שתיים.

ש: למה חשבתם לעשות חיפוש בשירותים?

ת: כי הם דיברו לפני זה ברוסית וזה היה נראה מוזר שהדוד הלך לשירותים וישר אחריו רצה מיכאל וגם בר אמר לי שמיכאל קלימנקו ניסה כמה פעמים להבריח דברים לכלא אז זה היה נראה לשנינו טבעי להיכנס לעשות חיפוש אחרי שהדוד יצא וישר מיכאל ביקש להיכנס... (ת/1, שורה 2 ואילך).

7. בחקירתו הנגדית נשאל מר שמואל על מספר העצורים שהובאו באותו המועד לבית הדין, אך הבהיר כי דובר בליווי נפרד משום שהעצור - דהיינו מיכאל - היה אסיר במשמורת שירות בתי הסוהר, להבדיל מהצבא. מר שמואל לא זכר מי אמר לו שהנאשם הינו דוד של מיכאל (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 11) ואישר כי לא נערכה סריקה בתא השירותים לפני שנמצאו בו הסמים (שם, שורה 32 ואילך).

8. מר בר לזר, שוטר צבאי נוסף שהיה עם מר שמואל, מסר בעדותו הראשית (הודעתו במשטרה ת/2, שהוגשה חלף עדות זו), כלהלן:

אנחנו הגענו לבית הדין עם עצור אחד ששמו מיכאל קלימנקו מיכאל אמר שלום לבני משפחתו שהיו בתוך המתחם בית הדין ליד השירותים ודוד שלו דיבר איתו בצד ולחש וברוסית ושסיימו לדבר דוד שלו נכנס לשירותים ומיכאל ניגש אלינו ואמר שהוא צריך לשירותים. ואז מיכאל לא נכנס לשירותים עד ליציאתו של דודו, כשיצא אותו דוד מהשירותים מיכאל אמר שהוא עכשיו נכנס לשירותים ואני נכנסתי לפניו לשירותים ומיכאל חיכה בחוץ. ואז המלווה אמר לו להיכנס לשירותים השניים ומיכאל לא רצה בסוף השתכנע להיכנס לשירותים השניים לאחר וויכוחים עמו. ואז עשיתי חיפוש קפדני בכל מקום אפשרי בשירותים ושהרמתי את השקית בתוך הפח ראיתי 2 אצבעות מגולגלות עטופות בניילון נצמד הרמתי את זה כי לא ידעתי מה זה ועטפתי את זה בנייר וקראתי למלווה עמוס לוודא מה זה והוא שם אצלו בכיס ובאנו לרחל להזמין משטרה.

ש: האם כל אותו זמן שאותו דוד של העצור היה מחוץ לשירותים השירותים היו ריקים?

ת: כן. אף אחד לא נכנס והשירותים היו סגורים.

ש: כמה זמן עבר מאותו רגע שנכנסת לשירותים מרגע יציאתו?

ת: 10 שניות, ממש יצא ואז נכנסתי... (ר' ת/2, שורה 2 ואילך. ההדגשות הוספו).

9. בחקירתו הנגדית השיב מר לזר תשובות דומות לאלה שהשיב מר שמואל. אף מר לזר הודה כי לא נערכה סריקה בתא השירותים בטרם האירוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 31 ואילך). מר לזר לא שלל את האפשרות כי תאי השירותים נוקו בפעם האחרונה כארבע שעות לפני שנתפסו הסמים בשירותים (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 1), ואף לא את האפשרות שמישהו אחר שם את הסמים (שם, שורה 2). יחד עם זאת, מר לזר שלל את הטענה שלפיה הוא אמר לשוטרים (האזרחיים) שהגיעו למקום כי אנשים אחרים נכנסו לשירותים - אם כי לא לתא המדובר - וטען שאולי מדובר באי הבנה (שם, עמ' 11 שורה 26). יוער, כי במקום היו שני תאי שירותים, שהנאשם נכנס לאחד מהם.

10. גב' רחל מנגיסטו, קצינת משטרה צבאית, היתה באותו המועד בבית הדין. גב' מנגיסטו הגיעה למקום רק לאחר מעשה, כך שחלק ניכר מגרסתה הינו עדות מכלי שני, אודות האינפורמציה שקיבלה מהשוטרים הצבאיים. גב' מנגיסטו תפסה את הסמים ולאחר מכן העבירה אותם לידי המשטרה האזרחית. בעדותה הראשית (ר' הודעתה במשטרה (ת/3) והמזכר שערכה (ת/4), שהוגשו חלף עדות זו) מסרה גב' מנגיסטו, בעיקרי הדברים, כלהלן:

...צוות הליווי של הימל"ת הגיע והביא עמו עצור בשם מיכאל קלימנקו לדין תזכורת בבית הדין... מפקד המשימה בר גולדשטיין הגיע למשרדים וטען כי יכול להיות שנמצא חומר החשוד כסם בתא השירותים. הסמל הוסיף כי מדובר ככל הנראה באזרח (קרוב משפחה) אשר ניסה לבצע העברה של סמים לידי של מיכאל עצור השב"ס...

יצאתי החוצה לכיוון האולם על מנת להבין במה בדיוק מדובר. הסמל בר גולדשטיין ציין, כי הסמים נמצאים בידו של עמוס שמואל מלווה נוסף אשר שהה באולם. עליתי לאולם 5 על מנת לראות האם אכן מדובר בסם, ביקשתי מעמוס לצאת מהאולם על מנת שיוכל להעביר אלי את המוצג העצם הסמים שנתפסו.

עמוס העביר אלי את המוצג (ונראה כשתי חתיכות אשר עטופות בניילון נצמד), החתיכות היו בצבע לבן עם כתמים חומים עטופים בניילון שקוף למיטב זכרוני... (ר' ת/3, שורה 3 ואילך. ר' גם המזכר ת/4).

11. בחקירת הנגדית אישרה גב' מנגיסטו, כפי שצוין כבר לעיל, כי היא לא היתה עדה לאירועים עצמם אלא הגיעה למקום רק לאחר מעשה (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 20). גב' מנגיסטו לא זכרה כמה עצורים היו בבית הדין באותו היום, ואם היה מדובר ביום עמוס. יחד עם זאת היא הוסיפה כי כשהראו לה את העצור מיכאל "אני זוכרת שהוא היה לבד בפרגולה כשהצביעו עליו" (שם, שורה 15).

12. השוטר (האזרחי) שי קפלן, היה אחד השוטרים שהוזעקו למקום. כיוון שהגיע לאחר מעשה, ואף לאחר כבר הגיע צוות משטרה למקום, עדותו בעניין הסמים היא ברובה עדות מכלי שני. עדותו נדרשה בעיקר לעניין ההפרעה הנתענת לשוטרים. בדו"ח הפעולה שערך תיאר השוטר קפלן את פרטי האירוע כדלקמן:

הגעתי למקום לבסיס הצבאי, נכנסתי לבסיס ופגשתי בשוטר כפיר ושותפתו שיראל (שכבר הגיעו

למקום - ש.א.) עומדים בתוך הבסיס ואת כפיר מבצע חיפוש בכיסיו של חשוד. כפיר כבל אותו ומסר לי כי מדובר בחשוד אשר ניסה להעביר סמים לאחיו שלו שעצור במקום וכל הפרטים נמצאים אצל השוטר הצבאי. ניגשתי לשוטר הצבאי שפרטיו בר לזר...

השוטר כפיר גבה עדות מבר ולאחר סיום הטיפול בבסיס לקחתי את העצור לתחנה בניידת הקיה שלי. שהגעתי לתחנה פתחתי את הדלת וביקשתי מהעצור לצאת החוצה מהניידת אך העצור סירב, ביקשתי ממנו שוב לצאת והבהרתי לו כי אנחנו עולים למעלה לחדר ההמתנה לפני חקירה אך הוא סירב ואמר לי כי הוא לא יוצא ולא יצא גם לא משנה מה. הודעתי לו כי אאלץ להשתמש בכוח על מנת להוביל אותו אך הוא המשיך להתנגד. משכתי אותו מהניידת בידו השמאלית והעצור עמד על רגליו מחוץ לניידת, הסתובב אליי ועם ראשו נצמד לראשי על מנת לנגוח בי, לקחתי צעד אחורה ותפסתי בידו השמאלית והובלתי אותו לחדר ההמתנה. בחדר ההמתנה ביצעתי חיפוש על העצור עד רמת תחתונים וכאשר העצור הוריד את מכנסיו הבחנתי כי מהתחתונים מבצבץ חפץ זר כלשהו בצבע לבן, הדבר העלה לי חשד כי מדובר בחומר החשוד כסם כמו שנתפס במהלך האירוע ולכן ביקשתי מהעצור להוריד את התחתונים שלו, העצור לא התנגד והוריד והבחנתי בחפץ עטוף ניילון נצמד בצבע לבן בדיוק כמו שנתפס במהלך האירוע בבסיס הצבאי. תפסתי את החומר... (ר' בדו"ח הפעולה ת/5. ההדגשות הוספו).

13. בחקירתו הנגדית נשאל השוטר קפלן כיצד הבחין בסמים על גופו של הנאשם והבהיר כי הם בצבצו מתחתונים (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 17). בהמשך הדברים הוטח בו כי, בניגוד לגרסתו, אין דמיון בין אריזת הסמים שנמצאו בתא השירותים לבין אריזת הסמים שנתפסו על הנאשם בתחנת המשטרה, והשיב כלהלן:

ש. יש שוטר בשם משה פינגליין, שניסה בעצם לקשור את אותה החבילה לאותה האריזה שאתה תפסת לאותה אריזה שנתפסה בבית הדין ופנה למטרה הארצי לבקשת התובע והם ניסו לקשור את צורות האריזה ובמטה הארצי אמרו להם כי אין מדובר באותה צורת אריזה, אריזה אחת עם ניילון נצמד, השנייה עם כפפה, אין דמיון בין דרכי אריזת הסמים. איך אתה מסביר את זה?

ת. אתה ראית את החבילות? אני ראיתי שזה דומה לאותה האריזה שנתפסה בתוך הבסיס הצבאי.

ש. איך יכול להיות אם אחד עטוף בכפפה והשני עטוף בניילון נצמד?

ת. אם אני לא טועה אנחנו שמנו את זה בכפפת גומי. כל חומר שחשוד כסם שנתפס היה עטוף בנייר נצמד, אחד מהם היה בגוון כחול, והשני היה כמו מה שנתפס בחיפוש שנערך בתחנה.

ש. הכחול זה מה שנתפס בבית הדין.

ת. שניים נתפסו בבית הדין, האחד בוודאות היה לבן כמו שקוף לבן כזה והשני צבע אחר, אם אני לא טועה לבן כחול. אני לא יכול לקבוע אם זה היה כפפה או לא כפפה (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 22 ואילך).

14. עוד נשאל השוטר קפלן בעניין האירועים הקשורים לאישום בהפרעה לשוטרים. השוטר קפלן

נשאל אם לא חשד שהנאשם היה מצוי תחת השפעת סמים והשיב כי לנאשם לא היה קושי בתפקוד. לדבריו, הנאשם היה בסדר גמור ואף דיבר (עם שוטר אחר) לעניין (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 18 ואילך)

15. השוטר כפיר יוסף הוא שעצר את הנאשם. בדו"ח הפעולה שערך תיאר השוטר יוסף את פרטי האירוע כלהלן:

...מיד עם כניסתי למתחם הצבאי פגשתי בקצינה רחל מנגיסטו ... שמסרה כי יש כאן עצור חייל בבית דין והגיע למקום דוד שלו וניסה להעביר לו משהו שנראה להם חשוד כסם והתקשרה אלינו, ביקשתי ממנה ללוות אותי לאותו חשוד ובדרך אליו הראתה לי נייר טואלט לבן מגולגל ובתוכו 2 חפצים הנראים כאצבעות מגולגלות עטוף בניילון נצמד...

ניגשתי לאותו חשוד (הנאשם - ש.א.). ... שנראה יושב בספסל ומדבר בפלאפון שלו, ניגשתי אליו, הודעתי לו שהוא עצור בחשד להחזקת חומר חשוד כסם. הנ"ל לא שיתף פעולה והמשיך לדבר בשפה הרוסית בפלא שלו. עם ידי הימנית לקחתי את הפלא ושוב הודעתי לו שהוא עצור בחשד להחזקת חומר חשוד כסם ואמר לי שהוא בא לשתות פה קפה, נאזק בידיו ללא התנגדות כלשהי. נלקח לניידת שם המתין עם השוטרת שיראל רובין ראסין שותפתי ואני המשכתי בתחקור האירוע. פגשתי בחייל בר לזר ממנו נגבתה עדות במקום מאוחר יותר ומסר לי כי הוא מלווה עצור חייל...

...בר ראה שנכנסו אנשים לשירותים אך בוודאות לא לתא הימני בו נכנס קו(ב)לנקו ונמצא החומר החשוד... (ר' בדו"ח הפעולה ת/6. ההדגשות הוספו. לתגובת הנאשם ר' גם בדו"ח המעצר ת/7).

16. השוטר יוסף נשאל אודות הדברים שרשם מפי מר לזר אודות כניסת אנשים אחרים לשירותים, הגם שלא לתא המדובר, וטען כי רשם את מה שנאמר (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 4 ואילך).

17. השוטר דימה סרגייב תיאר במזכר שערך את שאירע, כאשר קיבל את הנאשם לאחריותו בתחנה, כלהלן:

קבלתי אחריות על העצור (הנאשם - ש.א.). ... העצור ישב רגוע בחדר ההמתנה עם ידיו כבולות מקדימה. באת שהייתי צריך להעלות את העצור להטבעה וצילום בקומה 4 החל העצור להתנגד, סירב לקום וניסה לתקוף אותי עם ידיו והשתולל. השוטר שי שהיה במסדרון ניגש לסייע לי וביחד כבלנו את העצור מאחורי הגב. אך העצור סירב לקום על רגליו ולהתלוות איתי לכיוון המעלית. לכן ביחד עם השוטר שי אחזנו בידיו והעלנו אותו למז"פ. בניסיון לצלם אותו העצור בכוונה סירב לעמוד על רגליו, הוריד את ראשו ועצם את עיניו. בהתייעצות עם קצין חקירות משה קץ מסר להוריד אותו חזרה לחדר ההמתנה. בדרך חזרה נאלצנו לאחוז בידיו בגלל שהמשיך להתנגד, הובלנו אותו לחדר ההמתנה שם ישב על הספסל וכרגע רגוע. לציין כי כאשר קיבלתי אחריות על העצור הבחנתי בפצעון גדול על המצח שלו וכל מיני פצעים בידיים (ר' במזכר ת/8).

18. השוטר סרגייב נחקר בחקירה נגדית נמרצת, אך עמד על גרסתו. תחילה הוטח בו כי הדברים לא קרו, שכן הנאשם היה כבול, ולאחר מכן כי פשוט העצים מאוד אירוע מינורי. ואולם, השוטר סרגייב חזר וטען שהנאשם לא היה פאסיבי אלא עצור שהתנגד וניסה להפריע לביצוע הפעולות שנדרשו (ר' עמוד 6)

בפרוטוקול, עמ' 24-25). השוטר סרגייב נשאל אם הנאשם היה תחת השפעת סמים והשיב שאינו יודע ואינו יכול להגיד (שם, עמ' 26 שורה 5).

19. עוד העידה, מטעם המאשימה, השוטרת נטלי לוי. השוטרת לוי גבתה את הודעת הנאשם (ת/13), בה נמנע הנאשם מלמסור גרסה כלשהי, לא ענה על אף שאלה ואף סירב לחתום. השוטרת לוי גם רשמה מזכרים אודות התנהלותו של הנאשם במהלך חקירתו, כלהלן:

...בתחילת החקירה השוטרים שהיו עמי בחדר ניסו לראות האם החשוד ער וחי הם התקרבו אלי וקראו בשמו, כתגובה הוא דפק את ראשו בכיסא ואמר ברוסית לשוטר "לך תזדיין" ידוע לי זאת מהתרגום של לב קופלנוב. לאחר מכן החשוד הסתובב עם הגב אליו וסירב להסתובב בחזרה עם הפנים אלי. את כל החקירה החשוד בילה עם הגב שלו לכיווני והוריד את ראשו למטה. חלק מהזמן של החקירה הוא עצם את עיניו ידוע לי זאת מהשוטרים שהיו מולו. בסיום החקירה הודעתי לחשוד שעלי לדגום מימנו דגימת ד.ג.א תחילה הוא לא ענה ולאחר מכן ירק על הרצפה (ר' במזכר ת/9).

וכן:

...ברגע שהשוטרים הכניסו את החשוד לחדר החקירות החשוד הביע התנגדות והם נאלצו להכניס אותו בכוח אך בזהירות בכדי שזה לא יקבל מכה. כמו כן, ברגע שהחשוד התיישב על הכיסא על אף שהיה אזוק ברגליו הוא בעט בעזרת רגליו בשולחן שלי לכיווני קמתי בכדי לא לקבל מכה ושטר נוסף נשאר עמי בחדר והזיז את החשוד לכיוון הארונות בכדי שלא יוכל לפגוע בי (ר' במזכר ת/10).

20. השוטרת לוי נחקרה אף היא נמרצות בחקירה שכנגד. בין השאר הוטחו בה טענות כי מצבו של הנאשם לא אפשר את חקירתו והיה זה מחובתה להעביר את הנאשם לבדיקה רפואית או נפשית. ואולם, השוטרת לוי דחתה טענות אלה כטענות היפותטיות וחסרות בסיס; וכדבריה:

...אם ואם, שורה תחתונה אני לא רופאה ולא פסיכולוגית ואם אדם לא מתלונן בפני או מראה לי סימנים שהוא פיזית לא מרגיש טוב, אני לא אמורה. הוא הראה לי סימנים של אדם אגרסיבי שמוכן ומסוגל לפגוע בי, הוא בעט בשולחן לכיווני, יכול היה לקרות לי משהו, תודה לאל שלא (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 21 ואילך).

21. עוד הוגשו מטעם המאשימה מספר מוצגים, ובהם שרשרת העברת הסמים וחוות דעת מז"פ לגביהם. כמו כן הוגשה הודעה נוספת של הנאשם, מיום 6.1.15, שאף בה נמנע הנאשם מלהשיב לשאלות (ר' ההודעה ת/15). הנאשם ביקש באותה הודעה להתייעץ עם עו"ד ומבוקשו ניתן לו. בנוסף, כאשר נשאל אם הוא משתמש בסמים השיב הנאשם שהוא מקבל תחליפי סמים ויש לו נכות בשיעור של 50%.

ג. עיקר פרשת ההגנה:

22. בפתח פרשת ההגנה הצהיר ב"כ הנאשם כי הנאשם יודע את זכויותיו אך בוחר שלא להעיד. יחד עם זאת, ההגנה הגישה מספר מוצגים, חלקם במהלך חקירותיהם הנגדיות של עדי המאשימה, כלהלן:

עמוד 7

- (א) דו"ח רישום המוצגים (הסמים) בתחנה - סומן נ/1.
- (ב) זיכרון דברים אודות שיחה עם מז"פ - סומן נ/2. על פי האמור בזיכרון דברים זה, ממז"פ נמסר לגבי הסמים שנתפסו כי "אין מדובר באותה צורת אריזה. אריזה אחת עם כפפה והשנייה עם ניילון נצמד..."
- (ג) מזכר אודות שיחה נוספת עם מז"פ - סומן נ/3. על פי האמור במזכר, ממז"פ נמסר כי לכאורה נמצאו על אריזות הסמים מעתקי ט.א., שניתן לבצע עליהם בדיקה.
- (ד) הודעתה של גב' ורה זריצקי מיום 13.1.15 - סומנה נ/3. גב' זריצקי שימשה כעובדת ניקיון בבית הדין. כעולה מהודעתה, ביום האירוע (4.1.15) היא עבדה בבית הדין וסיימה לנקות את השירותים בשעה 10:00.

23. ב"כ הנאשם ביקש צו לקבלת מסמכים רפואיים, שניתן לו (ר' ההחלטה בעמ' 34 לפרוטוקול). ב"כ הנאשם הגיש את המסמכים שקיבל בעקבות הצו (ר' בבקשה מס' 2), מסמכים שמהם ביקש ללמוד כי הנאשם אמנם היה תחת השפעת סמים ועל כן לא יכול היה לגבש את היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. ב"כ הנאשם הפנה לכך שבתעודה הרפואית מבית החולים וולפסון מצוין כי הנאשם הובא למיון באותו היום (4.1.15), בשעה 23:10, כשהוא "בהכרה מעורפלת, משתף פעולה באופן חלקי". בנוסף, כעולה מהתיעוד הרפואי, נמצאו בדמו של הנאשם סמים.

ד. דין והכרעה:

24. לאחר ששמעתי את עדויות עדי המאשימה שהעידו לפניי, וגם עיינתי בהודעות ובמסמכים הנוספים שהוגשו לפניי ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בסיכומיהם, אני קובע כי עובדות כתב האישום הוכחו לפניי כראוי וכנדרש, בכפוף לאמור להלן. מדובר בקביעה המבוססת הן על ההתרשמויות מן העדויות לפניי והן על שיקולי הגיון ושכל ישר.
25. כפי שנאמר כבר ברקע הדברים, הלכה למעשה גדר המחלוקת העובדתית במקרה דנא הוא מצומצם למדי, ונוגע לשתי שאלות בלבד: (א) הוכחת הקשר שבין הנאשם לבין הסמים שנמצאו בשירותים; ו-(ב) שאלת מצבו הגופני והנפשי של הנאשם בעת שהפריע לשוטרים בשעת מילוי תפקידם. נדון בשאלות אלה כסדרן.

(א) הוכחת הקשר שבין הנאשם לבין הסמים שנמצאו בשירותים:

26. כפי שטען בצדק ב"כ הנאשם, הראיות בעניין קשר זה הינן אמנם נסיבתיות בלבד. איש לא ראה את הנאשם מטמין את הסמים בתא השירותים שבבית הדין, וגם לא הובאו ראיות המקשרות את הנאשם באופן ישיר לסמים האמורים, כגון טביעות אצבע. יחד עם זאת, הראיות הנסיבתיות שהוצגו בעניין זה הינן ראיות מוצקות, המקבלות חיזוק של ממש בהתנהלות הנאשם, לרבות הימנעותו מלהעיד; והכל כפי שיפורט להלן.
27. במה דברים אמורים. כעולה מעדויות השוטרים הצבאיים, התנהגותם של הנאשם ושל מיכאל, במועד הרלוואנטי, היתה התנהגות מחשידה ומפלילה על פניה: הנאשם הסתודד עם מיכאל בלחש.

לאחר מכן נכנס הנאשם לשירותים, ומיד לאחר שיצא ביקש מיכאל להתפנות בדיוק באותו תא ממנו יצא הנאשם. כשהוצע למיכאל ללכת לתא שירותים אחר הוא לא רצה ואף התווכח. אגב כך, בסריקה שערך השוטר לזר בתא השירותים הרלוואנטי נמצאו הסמים.

28. בעובדות אלה - שהן כשלעצמן מחשידות עד מאוד - לא מסתכמות הראיות. כזכור, לאחר שהנאשם נעצר, נמצאו על גופו סמים, מאחד הסוגים שנמצאו גם בתא השירותים; ועובדה זו אינה מצויה כיום במחלוקת. בין אם מדובר בסמים שנארזו באופן דומה לדרך אריזת הסמים שנתפסו בשירותים ובין אם לאו - ובעניין זה ניתן להניח שהראיות אינן חד משמעיות - נשאלת מאלה השאלה מדוע נכנס הנאשם לבית דין צבאי עם סמים מוסלקים בתחתוניו, מסוג שנמצא גם בתא השירותים, ודווקא בעת שקרוב משפחתו מיכאל הובא לבית הדין. פשיטא, כי עובדות אלה מחזקות ומאששות את החשדות הנ"ל, ומביאות למסקנה כי הסמים הוטמנו בתא השירותים על ידי הנאשם על מנת להעבירם למיכאל.

29. ואם לא די בכל אלה, יש להתייחס הן לשתיקתו של הנאשם במשפט והן לדברים שאמר, בעת שנעצר, שלפיהם "באתי לשתות קפה פה" (ר' בדו"ח המעצר ת/7). גם אם נתעלם לרגע מכלל דיני הראיות, שלפיו נוכח שתיקת נאשם במשפטו אמרת חוץ שלו אינה יכולה לשמש אלא כראיה לחובתו, ברי כי האמירה הנ"ל אינה יכולה להועיל לנאשם. אין זה סביר שאדם יגיע לבית דין צבאי לצורך שתיית קפה, ועל אחת כמה וכמה שאין זה סביר כי יגיע לצורך זה כאשר הוא נושא על גופו סמים מסוכנים. אין כל אפשרות אפוא להבין את האמירה הנ"ל אלא כניסיון של הנאשם להרחיק את עצמו מהעבירות שביצע, ובעצם ניסיון הרחקה זה יש משום ראיה לחובתו.

30. ולבסוף יש להרחיב בעניין שתיקת הנאשם במשפטו. במקרה דנא, לא מדובר בשתיקה מודעת במשפט גרידא, אלא בשתיקה הולכת ונמשכת של הנאשם החל מרגע מעצרו, כאשר למעט האמירה הנ"ל הוא לא אמר כל אמירה מהותית בשתי חקירות שונות בשני מועדים שונים. יתר על כן, הגם שהנאשם התפרץ במהלך הסיכומים - באומרו "אני מבקש לומר כמה מילים, אני באתי לבקר בן אדם, אם רציתי להעביר סמים, אז הייתי שם הכל, למה שיישאר אצלי אחד פתאום" (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 23) - הוא התמיד בשתיקתו המודעת, ובנסיבות אלה יש ליתן לה, בהתאם להוראות הדין, את מלוא המשקל הראייתי.

31. הסניגור הוסיף וטען לאפשרות כי מאן דהוא אחר הוא זה שביצע את העבירה והטמין את הסמים בתא השירותים. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם, בין השאר, לעובדה כי מדובר בבית דין צבאי, בו מטבע הדברים קבועים דיונים רבים, וברור כי ייתכן שעצור אחר ביקש שיחדירו לו סמים. יתר על כן, השוטרים הצבאיים לא סרקו את תא השירותים בטרם נכנס אליו הנאשם, והדבר מציב סימני שאלה, בפרט כאשר המנקה ניקתה במקום רק בשעה 10:00, כך שעד שעת האירוע כבר עברו כארבע שעות ויותר.

32. ואולם, מדובר בהנחות תיאורטיות-היפותטיות, שלא הוצבה להן תשתית ראייתית. בנסיבות אלה מדובר הלכה למעשה ב"טענת stranger" - דהיינו: טענה שאדם זר כלשהו התערב בדיוק במועד הרלוואנטי וביצע את העבירה, למרות שכל הראיות מצביעות על כך שהנאשם הוא זה שביצע את העבירה באותו המועד. טענה כזו, כך על פי הפסיקה, אין בכוחה כדי לעורר "ספק סביר", ויפים לכאן הדברים שנאמרו בהקשר זה לפני שנים רבות; דברים שלא נס ליחם גם כיום:

אל לו, לבית המשפט, לחוש לאירוע מאורע רחוק ויוצא דופן העולה, אם אמנם התרחש, בקנה

אחד עם חפותו של הנאשם בעוד שהעדויות שהושמעו במשפט, ושבת המשפט מאמין בהן, מוליכות למסקנה סבירה הרבה יותר והיא שהנאשם איננו חף (ע"פ 112/69 חליחל נ' מדינת ישראל, פ"ד כג (1) 733, 741 (1969)).

ובהמשך:

אין בית-המשפט חייב לצאת מגדרו ולהניח הנחות תמהוניות רחוקות מאוד כדי לזכות בן-אדם שקיימות נגדו הוכחות חזקות. זהו אותו ה-stranger שאת נוכחותו אין לקחת בחשבון (שם, 744).

33. והוא הדין בענייננו: אין מקום להניח - למרות התנהגותם המפלילה הן של הנאשם והן של מיכאל, שהצטרפו להן עובדות נוספות כאמור לעיל, לרבות העובדה שהסמים שנמצאו בתא זהים בחלקם לסמים שנתפסו על הנאשם - שדווקא זר אלמוני הוא שהטמין את הסמים במקום וזמן הנ"ל. מדובר בהנחה שאין לה עיגון בראיות וממילא אין בה כדי לעורר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם.

(ב) שאלת מצבו הגופני והנפשי של הנאשם בעת שהפריע לשוטרים בשעת מילוי תפקידם:

34. בשאלה זו התמקד בא-כוחו המלומד של הנאשם לא בעובדות אותן מסרו השוטרים (האזרחיים) אודות מעשי הנאשם - עובדות עליהן הוא למעשה לא חלק - אלא בשאלת מצבו הגופני והנפשי של הנאשם. ב"כ הנאשם חזר וטען כי הנאשם היה תחת השפעת סמים, ואף סבל מתופעות הנגרמות בעקבות נטילת מנת יתר (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 18). לפיכך, כך לשיטת ההגנה, לא ניתן להאשים את הנאשם ולהרשיעו בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, משום שהיסוד הנפשי שלה כולל רכיב של כוונה.

35. שוב, מדובר בטענה הנסמכת על הנחה עובדתית היפותטית, שלא נמצא לה עיגון מספק בחומר הראיות. כזכור, טענת ההגנה היתה כי הנאשם היה מסומם לחלוטין, במצב של מנת יתר. ואולם, לא זו בלבד שהשוטרים לא דיווחו על סימנים למצב כזה, אלא שגם המסמכים הרפואיים שהוצגו מטעם ההגנה אינם מאששים טענה זו.

36. הנאשם נבדק בחדר מיון שעות ארוכות לאחר האירוע, בשעה 23:10. באותה בדיקה מצוין שהנאשם עצמו טען שבאותו יום הוא לא קיבל תחליפי סם, שבהם הוא מטופל, אמירות שבוודאי אין מתיישבות עם הטענה לצריכת מנת-יתר. אמנם צוין בתעודה הרפואית שהנאשם היה "בהכרה מעורפלת". יחד עם זאת, לא נמצאו בבדיקה ממצאים של ממש והנאשם שוחרר מחדר המיון כשלוש שעות בלבד לאחר מכן (בשעה 02:35, כבר ביום 5.1.15). בנוסף, העובדה שנמצאו בדמו של הנאשם שרידי חומרים מסממים לא רק שאינה מפתיעה - נוכח טענתו שהוא משתמש בסמים מסוכנים - אלא שאין בה כדי לבסס קביעה, ולו בדרך של ספק סביר, שהנאשם היה תחת השפעת סמים עד כדי מצב בו הוא לא הבין את מעשיו או לא יכול היה לגבש את היסוד הנפשי הנדרש בעבירה.

37. בהקשר זה יש להדגיש שוב את עדויות עדי הראייה, השוטרים, שלא הבחינו בבעייתיות בהתנהגות הנאשם במישור זה וכן את דרך התנהגותו של הנאשם במהלך האירוע. הנאשם לא התנהג כמסומם, שאינו יודע מה הוא עושה, אלא כמי שנתפס בכף ומנסה להכשיל את החקירה בעניינו. התנהגות זו בוודאי שאינה מלמדת על מצב נפשי שאינו מאפשר גיבוש יסוד נפשי של כוונה.

38. עוד יש לציין, כי לא הובאו לפניי ראיות בעניין העובדות המצוינות בסעיף 4 לכתב האישום, וממילא עובדות אלה לא הוכחו. יחד עם זאת, מדובר בעובדות שאינן מהותיות, ועניינן בקללות שקילל הנאשם את השוטרת שיראל רובין, שבגינן הוא לא הואשם בעבירה ספציפית.

ה. סוף דבר:

39. הנה כי כן, עובדות כתב האישום - למעט עובדה 4 - הוכחו לפניי כדבעי, מעבר לכל ספק סביר, ויש לדחות את טענות הנאשם.

אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירות שבהן הוא הואשם בכתב האישום, כפירוטן בפסקה 1 דלעיל.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ה, 16 יולי 2015, במעמד הצדדים.